

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 52	Utgitt 9 desember	1943
--------	-------------------	------

Innhold.	Side
Midlert. forordn. om fortrinnsrett for linefiskere på kyststrekningen Vest-Agder—Østfold fylker til kjøp av sild og reker til agn	731
Lov om sivil tjeneste m. v. for læger, tannlæger og veterinærer	732
Forordn. om visse krav til de meldinger som gis til handelsregisteret	734
» om fiskeregler for innlandsfisket i Strinda og Malvik..	735
» om endring i forordn. om forbruk og omsetning av kjemiske produkter	736
Skr. om bandtvang for hund når bufe beiter i Modum....	736
» om politivedtekt for Hyllestad.....	736
Mpr. vedtak om skatt av inngangspenger	739
Skr. om tillegg til husleievedtekta for Kongsvinger	740
» om vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Inderøy	740
» om dispensasjon fra bestemmelsen om fredning av saltvannsfisk for så vidt angår fangst av kveite med garn .	741
» om endring av politivedtekten for Bergen	741
» om bandtvang for hund når bufe beiter i Kolbu	741

Midlertidig forordning. (Næringsdepartementet.)

24 novbr.

Fortrinnsrett for linefiskere på kyststrekningen fra og med Vest-Agder til og med Østfold fylker til kjøp av sild og reker til agn.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmer Næringsdepartementet herved:

I. Linefiskere på kyststrekningen fra og med Vest-Agder fylke til og med Østfold fylke skal ved henvendelse til fisker eller forhandler være fortrinnsberettiget til kjøp av sild og reker til agn.

II. Fisker eller forhandler som selger sild og reker i strid med bestemmelsen under punkt I straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år.

Oslo 24 november 1943.

E. Blehr.

25 novbr. Lov om sivil tjeneste m. v. for læger, tannlæger og veterinærer.

I samsvar med § 3, annet ledd, i kunngjøring av 5 februar 1942 fastsettes følgende som gjelder uten hensyn til Grunnlovens bestemmelser:

I.

§ 1. Når lægehjelp til arbeidstjeneste eller til distrikt, sykehus, anlegg eller annet sted er påtrengende nødvendig og ikke kan skaffes på vanlig måte og ellers når særlige grunner foreligger, kan Innenriksdepartementet pålegge norske læger å utføre lægetjeneste eller overta lægestilling som blir anvist. Slik tjeneste kan pålegges for inntil 2 år, rent unntaksvis for lengre tid.

Innenriksdepartementet kan for en tid av inntil 2 år, unntaksvis for lengre tid, pålegge norske læger å overta verv som formann eller medlem i utvalg eller råd. Departementet kan også pålegge læge å gi uttalelse i saker hvor slik uttalelse er ønskelig. Departementet bestemmer om lægen skal ha godtgjøring for arbeid som nevnt i dette ledd og fastsetter i tilfelle hvor stor den skal være.

Departementet kan pålegge Norges lægeforbund å utarbeide oppgaver over læger som kan pålegges tjeneste etter denne lov, og å gi forslag til gjennomføring av pålegg i det enkelte tilfelle. Til å utføre slike oppdrag kan Lægeforbundet oppnevne et utvalg av læger som plikter å tjenstgjøre i utvalget for en tid av inntil 2 år.

§ 2. I herred eller by hvor det er flere praktiserende læger kan fylkesmannen gi vedkommende læger de pålegg han finner nødvendige for å sikre befolkningen lægehjelp til enhver tid. Læge har ikke krav på godtgjøring som følge av slikt pålegg.

Fylkesmannens pålegg kan oppheves eller endres av departementet.

§ 3. Innenriksdepartementet fastsetter godtgjørelsen og vilkårene for øvrig for tjeneste etter § 1, første ledd.

Departementet kan pålegge en læge selv å sørge for det utstyr som er nødvendig for tjenesten, om nødvendig mot lån av staten.

§ 4. Departementet kan gi læger pålegg om mot godtgjørelse som departementet fastsetter å foreta nærmere bestemte lægeundersøkelser eller behandlinger.

§ 5. Den som på grunn av tjeneste etter denne lov blir hindret i å utføre arbeid han har påtatt seg, plikter ikke av den grunn å betale erstatning. Han har rett til å få igjen sin tidligere stilling, med mindre departementet bestemmer noe annet.

§ 6. Tvist om plikt til å gjøre tjeneste eller å etter- 25 novbr.
komme pålegg etter denne lov avgjøres med endelig virkning
av Innenriksdepartementet. På samme måte avgjør departe-
mentet tvist om lønns- og arbeidsvilkår mellom læge som er
pålagt tjenesteplikt, og den som han er pålagt tjeneste hos.

§ 7. Innenriksdepartementet gir nærmere forskrifter til
utfylling og gjennomføring av denne lov.

I disse forskrifter kan det bestemmes at læge skal sende
departementet eller den det gir fullmakt, opplysninger om
personalia, bopel, utdanning, nuværende og tidligere beskjeftigelse
og om helbred. Sykehus og andre medisinske anstalter
kan pålegges å gi slike opplysninger om læger som arbeider
på sykehuset eller anstalten.

§ 8. Overtredelse av bestemmelser i denne lov eller i
forskrifter gitt i henhold til den, straffes med bøter inntil
kr. 50 000 eller med fengsel inntil 1 år eller med begge deler.
Under særlig skjerpene omstendigheter kan den skyldige fra-
dømmes retten til å utøve lægeyrke for en tid av inntil 5 år.

§ 9. Bestemmelsene i denne lov får tilsvarende anven-
delse på tannlæger og Norges tannlægeforbund og på veteri-
nærer og Den norske veterinærforening.

Denne lov får også anvendelse på dem som har fullført
medisinsk embetseksamen, tannlægeeksamen eller veterinær-
eksamen, men som enno ikke er autorisert som læge, tann-
læge eller veterinær.

II.

Innenriksdepartementet kan etter forskrifter som departe-
mentet gir, pålegge læger og tannlæger å sende melding på
fastsatt skjema til arbeidsgiver eller kontroll-læge om syke
som de har til behandling eller undersøkelse, såframt sykdom-
men medfører arbeidsuførhet.

Unnlatelse av å etterkomme meldeplikten straffes med
bøter.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves
lov av 26 mars 1942 om sivil tjeneste for læger og tannlæger.
Forskrifter som er utferdiget med heimel i sistnevnte lov for-
blir i kraft inntil de er avløst av nye forskrifter i medhold
av den nye lovs bestemmelser.

Oslo 25 november 1943.

Quisling.
Ministerpresident.

Hagelin.
Sjef for Innenriksdepartementet.
Sverre Riisnæs.
Sjef for Justisdepartementet.

F. Thrana.

25 novbr.

Forordning. (Næringsdepartementet.)

Visse krav til de meldinger som gis
til handelsregisteret.

I medhold av § 2 i lov om handelsregistre, firma og prokura av 17 mai 1890 med senere endringer bestemmer Næringsdepartementet:

§ 1. Enhver skriftlig melding til handelsregisteret skal innleveres eller innsendes i 3 eksemplarer, nemlig en originalmelding og 2 avskrifter. Anmelderen må selv sørge for anskaffelse av papir så vel til originalmeldingen som til avskriftene.

Er en melding til handelsregisteret skrevet på et annet språk enn norsk, svensk eller dansk, må anmelderen sørge for at en oversettelse skrevet på blad som bestemt for originalmeldinger, heftes ved. Oversettelsen skal være bekreftet av translatør som er godkjent av det offentlige. Oversettelsen betraktes som det originale dokument og de krevete 2 avskrifter skal være tatt av denne. Rekvidert utskrift leveres i tilfelle bare av oversettelsen.

Gjelder meldingen opprettelse av en under særskilt bestyrelse stående forretningsavdeling i en annen handelsregisterkrets enn hovedkontorets, skal originalmeldingen og eventuelt den bekreftete oversettelse leveres in duplo.

§ 2. Så vel originalmeldingen som avskriftene skal være skrevet (maskinskrevet eller håndskrevet) på blad av standardformat A 4.

Om de blad som benyttes til originalmeldingen gjelder følgende:

Papirkvaliteten skal være Alvøen nr. 3090.

Hvert blad skal av den fabrikk som har tilvirket det være utstyrt på begge sider med en linjert sidemarg av fastsatt bredde og på første side øverst med et åpent rom av fastsatt størrelse, avgrenset ved linjering på tvers over bladet, samt i sidemargen på nærmere bestemt måte med 4 huller for bladets innsettelse i låsbar perm.

På bladene for originalmeldingen skrives meldingen på første side og fortsettes på annen side og videre på flere blad hvis det trenges, men det må ikke av anmelderen skrives noe i sidemargene eller i det avlinjerte åpne rom øverst på hvert blads første side.

§ 3. Originalmeldingen og de 2 avskrifter må være tydelige, feilfrie og skrevet så sammentrengt som mulig. Det må bare benyttes blekk eller fargeband som er godkjent til bruk i statstjenesten.

§ 4. Riktigheten av avskriftene undersøkes ved registerførerens kontor.

Når meldingen til handelsregisteret er antatt til registre- ring, leveres den ene avskrift med datert påtegning derom til- bake til anmelderen.

§ 5. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1944 og kommer fra nevnte tidspunkt til anvendelse også på tilleggs- meldinger vedrørende allerede registrerte firmaer.

Oslo 25 november 1943.

E. Blehr.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

25 novbr.

**Fiskeregler for innlandsfisket i Strinda
og Malvik herreder, Sør-Trøn-
delag fylke.**

1. Det er til enhver tid forbudt å bruke:
 - a. Oter eller liknende redskap.
 - b. Bundne redskaper eller redskaper av stivt materiale med mindre masker eller mellomrom mellom spilene enn 32 mm fra knutes til knutes midtpunkt i våt stand, herfra unntatt håv som hjelperedskap.
2. Alt fiske med bundne redskaper eller redskaper av stivt materiale er forbudt fra og med 1 september til og med 31 oktober, herfra unntatt:
 - a. Fiske etter gjedde på vanddybde av ikke over 1 meter.
 - b. Fiske etter rør på dennes vanlige gyteplasser når disse ligger minst 100 meter fra bekke- eller elveos.
3. I elv eller bekk er alt fiske forbudt fra og med 1 september til og med 31 oktober.
4. Intet redskap må settes ut slik at det sperrer mer enn halve bekke- eller elvebredden ved middels sommervannstand. Redskaper anbrakt fra motsatte bredder skal ha en innbyrdes avstand av minst 10 meter målt etter elvebredden.
5. Det er til enhver tid forbudt å bruke disse redskaper eller fangstmåter til fangst av annen fisk enn gjedde:
 - a. Lyster eller annet redskap med spiss eller krok som ikke er beregnet på å slukes av fisken.
 - b. Fiskemåter som krever ildslys eller annet kunstig lys.
6. Brudd på disse regler straffes på den måte som er fastsatt i lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933 § 4.
7. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1944 og gjelder inntil videre. Samtidig oppheves fiskeregler fastsatt ved høyeste resolusjon av 23 april 1903 for så vidt angår Strinda og Malvik herreder.

Oslo 25 november 1943.

Th. J. O. Fretheim.

26 novbr. **Forordning.** (Næringsdepartementet.)

Endring i forordning om forbruk og omsetning av kjemiske produkter av 21 mai 1941.

I medhold av midlertidig lov om sikring av landets forsyning med livsfornödenheter og andre varer av 19 mars 1942 bestemmes:

I forordning om forbruk og omsetning av kjemiske produkter av 21 mai 1941 skal § 1 lyde så:

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra varer som er ført opp i liste A uten tillatelse fra Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger.

Likeledes er det forbudt å kjøpe eller på annen måte erverve varer som overdras i strid med bestemmelsene i denne paragraf.

Det er forbudt å bruke varer som nevnt i første ledd uten tillatelse fra Avdelingen for industriforsyning eller den avdelingen bemyndiger.

Oslo 26 november 1943.

E. Blehr.

30 novbr. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Herved stadfestes vedtak av 16 november 1943 av ordføreren i Modum herred, Buskerud fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Modum herred skal holde hunden i band eller forsvarelig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter. Bestemmelsen skal dog ikke gjelde for hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarelig måte av eier eller besitter.

1 desbr. **Skriv frå Politidepartementet.**

Med dette stadfester ein vedtak åt ordføraren i Hyllestad herad, Sogn og Fjordane fylke, gjort i heradsting 3 september 1943, om politivedtekt for heradet.

Vedtekta lyder så:

§ 1. Med offentleg stad i denne vedtekta er meint kvar veg, bru, gate, plass, bryggje, park eller tun som er etla til eller open for almen ferdsle. Med veg og gate er meint også tilhøyrande grøfter, skråningar og fortog.

§ 2. På offentleg stad må folk ikkje strøyma saman eller gjera noko slikt at fred og orden vert skipla, eller at lovleg

ferdsle vert meinka, eller at det på annen måte vert til meins¹ desbr. for eller krenkjer nokon.

§ 3. Politiet (lensmannen) kan forby at det på offentlig stad vert utlevert, oppslege eller utlagt trykte eller skrivne saker som det meinar kan gjeve høve til uorden.

§ 4. På eller ved offentlig stad er det forbode:

1. Å skrika og skråla slik at ordenen vert skipla eller ferdsla meinka.
2. Å spela kort.
3. Å dansa.
4. Å kasta med stein, snøball eller anna som kan skada eller vera til meins for nokon.
5. Å kasta eller leggja glas, spikar, papir, fruktskal eller anna som kan vera til skade eller til meins for nokon eller skjemma ut staden.

§ 5. Ingen må setja eller leggja ting som er til meins for ferdsla på offentlig stad. Undantak gjeld for på- og av-lesning av varer når en ikkje har annan plass til det. Ein pliktar då å bruka berre halv veg eller gate og må vera minst mogeleg til meins for andre si fri ferdsle. Ein må gjera vegen eller gata ryddig att snøggast råd er.

§ 6. Eigar av hund som viser seg vond eller glefsen eller er til meins for folk, skal halda hunden i band med munnkorg på, eller halda han burte frå offentlig stad. Det same gjeld hundar som er fårlege på grunn av rase eller storleik.

Ingen må på offentlig stad erta hund, hissa hund på nokon eller hissa hundar saman.

§ 7. Sinte og fårlege husdyr må ikkje gå lause på beite ved offentlig stad utan at det er så høgt og sterkt gjerde ikring beitet at dyra ikkje kan springa over eller bryta seg igjennom.

§ 8. Når dyr vert sankt etter veg, må det gjerast på ein slik måte at det er til minst mogeleg skade og fortred.

§ 9. På eller ved offentlig stad må ingen stilla opp, slå opp eller hengja opp ting som kan falla ned og skada eller vera til meins for dei som ferdast der.

§ 10. Er byggverk ved offentlig stad i så dårleg stand eller oppsett på ein slik måte at det kan vera til meins for nokon eller skade ferdsla, kan politiet (lensmannen) gjeva påbod til eigaren eller brukaren om å retta på dette. Er ikkje det gjort innan ei rimeleg tid, kan arbeidet verta gjort på den skuldige sin kostnad.

§ 11. Det er forbode uvedkomande å flytta, ta vekk, skjera eller rissa i, måla eller teikna på, bøygja, riva laus eller på annan måte skada eller skjemma ut ting eller til-

1. desbr. skipingar på eller ved offentleg stad, slikt som er etla til offentleg nytte, bruk eller prydnad. Oppslag og lysingar som er oppsette på tillaten stad og som ikkje er forbode av politiet (lensmannen) er freda på sama måte. Det same gjeld hus, gjerde, stolpar, plankverk, port og liknande på eller ved offentleg stad. Utan løyve må ingen slå opp plakatar på annan manns hus, stolpe, tre eller liknande, på eller ved offentleg stad.

§ 12. På kyrkjegardane må ein ikkje leika, larma, røykja tobakk eller gjera noke usømelegt. Gravstader, gravminne, gjerde, plankar, prydtre, blomar, kransar og elles alt som høyrer til på kyrkjegardane, må ein ikkje skada eller skjemma. Born har ikkje tilgjeinge på kyrkjegardane utan dei er saman med vaksne. Det er forbode å ha hund med i kyrkje eller på kyrkjegard. Når det er gudstenest i kyrkja, er det forbode å skjota, leika eller gjera noko anna bråk så nær kyrkja at gudstenesta vert skipla eller uroa.

§ 13. Utan løyve frå politiet (lensmannen) må ingen:

- 1) halda slike framsyningar, oppvisingar eller tilstellingar som er nemnde i lov frå 22 mai 1875 §§ 1 og 4,
- 2) som næring halda offentleg dans, maskerade, karusell, skjotebane, ringkasting eller liknande,
- 3) halda samkome med dans, einast eller for det meste for gaman skuld, dersom det er ålment tilgjeinge eller tilgjeinge for lagslemer eller liknande. Løyve vert å gjeva til ein einskild person som den ansvarlege.

Som vilkor for løyvet kan politiet (lensmannen):

- 1) fastsetja avgrensingar til visse dagar eller visse tider av døgeret, likevel ikkje lenger enn til kl. 2 natt,
- 2) krevja at det på møtestaden så lenge samkoma varer er tilstades ordensvern som er godkjent av politiet (lensmannen),
- 3) krevja høveleg betaling til ekstra politioppsyn på og utanom møtestaden. Forskotsbetaling kan krevjast. Offentleg tillysing er forbode før løyve er gjeve. Eit gjeve løyve kan politiet (lensmannen) når som helst taka attende. Ordensvernet har som plikt å sjå til at alt går sømelegt og fredelegt for seg. Politiet (lensmannen) kan krevja hjelp av ordensvernet, t. d. ved arrestasjonar på eller ved møtestaden. Born under 15 år er utestengde frå slike samkomer.

§ 14. Av innkoma ved dei i § 13 nemnde framsyningar m. v. eller av slik dans som nemnd i § 13 nr. 2 pliktar den ansvarlege å betala i rett tid og på rette måte utan å verta

kravd dei skattar og avgifter som stat eller kommune til 1 desbr. kvar tid har fastsett.

Billettane skal vera nummererte føreåt og godkjende av politiet (lensmannen). Alltid når det skal svarast skatt eller avgift til stat eller kommune, har politiet (lensmannen) rett til å kontrollera billettane og innkoma.

§ 15. Møterom må vera godkjende av politiet (lensmannen) føreåt. Politiet (lensmannen) avgjer kor mange menneskje det kan vera i eitt rom på ein gong. Pålegg frå politiet (lensmannen), eller og frå brannstyret vedkomande romet og trygd pliktar eigaren og retta seg etter. Politiet (lensmannen) har fritt tilgjenge og har rett til å få seg tilvist sømeleg og høveleg plass i møteromet.

§ 16. Møtelyden skal visa sømeleg framferd og ikkje skipla god orden og fred ved å larma, banka, pipa, ropa eller på annan måte vera tilmeins for andre som er tilstades. Høg-mælte illelæte eller fagningsrop skal slutta når det tri gonger er gjeve signal om å slutta.

§ 17. Det er forbode å drikka rusdrikk på eller ved offentleg stad, eller ombord i åpne båtar eller på dekket av båtar som ligg ved bryggje eller på hamn. Drukne eller fulle folk må ikkje få tilgjenge til offentlege tilstellingar, fram-syningar, oppvisningar, samkomer eller liknande. Den som er synlig rusa, kan ein visa burt frå huset eller møtestaden. Det same gjeld andre som skiplar fred og orden. Den som etter tilseiing ikkje går vekk godviljugt, kan lempast vekk med makt.

§ 18. Den som vil driva eller halda kinomatografteater (framsyningar), har som avgift å betala til heradskassa 10 % av brutto innkoma. Framsyningane må ikkje taka til før kl. 9 og må slutta seinast kl. 24. §§ 13, 14, 15 og 16 gjeld ogso for kinematografframsyningar.

§ 19. Avskrift av desse politivedtekter skal alltid vera oppslegne i alle møterom i Hyllestad herad og elles på dei stader heradstinget krev det.

§ 20. Brot mot desse vedtekter, og den som ikkje gjer etter dei pålegg som er gjevne med heimel i vedtektene, vert straffa etter § 339,2 i straffelova, dersom det ikkje kjem inn under strengare straffebod.

§ 21. Desse vedtekter tek til å gjelda ein månad etter dei er godkjende av Politidepartementet.

Ministerpresidentens vedtak om skatt av inn-2 desbr. gangspenger.

I. Den unntakelse fra beslutning av 8 juli 1943 som ble gjort ved Ministerpresidentens beslutning av 12 august s. å.,

2 desbr. blir i kraft inntil 15 desember d. å., slik at de offentlig understøttete teatre inntil nevnte tidspunkt fremdeles betaler skatt med 12 pst. av inngangspengenes beløp.

II. For tidsrommet 15 desember 1943—30 juni 1944 skal følgende skattesatser gjelde:

For kirkekonserter: 12 pst. av inngangspengenes beløp.

» andre konserter: 20 pst. av inngangspengenes beløp.

» forestillinger som gis av Nationaltheatret, Det norske teater og Trøndelag teater: 12 pst. av inngangspengenes beløp.

» kinematografframvisninger: 40 pst. av inngangspengenes beløp.

» andre forestillinger, tilstillinger m. v.: 30 pst. av inngangspengenes beløp.

Oslo 2 desember 1943.

Quisling.

Ministerpresident.

Per von Hirsch.

F. Thrana.

Fung. sjef for Finans- og
tolldepartementet.

2 desbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Kongsvinger 19 november 1943 om tillegg til husleievedtekta for Kongsvinger, stadfestet 30 oktober 1941; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Tillegget lyder så:

Leilighet eller rom som blir brukt til beboelse må ikke uten samtykke av ordføreren omdannes til eller tas i bruk til forretningslokaler. Denne regelen gjelder ikke når det husrommet det spørres om skal være til kontor, butikk, lager eller liknende til bruk for stat eller kommune, når slik bruk er uomgjengelig nødvendig.

Brott på forbudet blir straffet med bøter; jfr. § 339, 2 i straffeloven.

2 desbr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med dette blir det gitt stadfesting på vedtak av ordføreren i Inderøy herred, Nord-Trøndelag fylke, 1 november 1943 til vedtekt om gjennomføring av husleieloven i Inderøy; jfr. lov av 16 juni 1939 § 41.

Vedtekta lyder så:

§§ 37—39 i husleieloven skal gjelde i Inderøy.

Skrivelse fra Næringsdepartementet.

2 desbr.

I medhold av midlertidig lov nr. 6 av 21 mai 1942 om tillegg til midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk gis herved dispensasjon fra bestemmelsen i § 4 i midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk således at det i tiden fra og med 15 desember 1943 til og med 29 februar 1944 er tillatt å fange kveite med garn.

Skrivelse fra Politidepartementet.

6 desbr.

Herved stadfester en vedtak av ordføreren i Bergen, gjort i byting 13 august 1943, om endring av § 26 i politivedtekten for byen.

Etter endringen lyder § 26 så:

§ 26. Det er forbudt:

- 1) å la tisper ferdes ute i løpetiden,
- 2) å la hunder ferdes ute uten tilsyn i tiden fra kl. 23—7,
- 3) å la hunder gå løse på kirkegårdene,
- 4) å la hunder gå løse i tiden fra 1 april til 1 november i offentlig beplantet anlegg og på gater, vegger og plasser som støter opp til slike anlegg eller i forhager med gjerde som er under $\frac{1}{2}$ meter høyt,
- 5) å la hunder gå løse uten tilsyn i tiden fra 1 april til 1 november på andre offentlige steder enn i foregående punkt nevnt,
- 6) å la hunder gå løse på offentlig sted uten å være forsynt med halsband med eierens navn og adresse.

Overtredes disse regler kan politiet la hunder fange og selge eller drepe, hvis eieren ikke henter hunden og betaler alle påløpne omkostninger innen 3 dager etter at han er varslet personlig eller ved kunngjøring i en avis.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

7 desbr.

Herved stadfestes vedtak av 13 novmeber 1943 av ordføreren i Kolbu herred, Opland fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i Kolbu herred skal holde hunden i band eller forsvarelig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter, eller nærmere bestemt fra 1 mai til 15 november. Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarelig måte av eier eller besitter.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.